DE DADEN

DER

ROOMSE KERK

DOOR H. J. S.

DE DADEN DER ROOMSE KERK.

Wij willen ons in dit geschrift niet bezig houden met de theoriën van de katholieke godsdienst, van de kerk en van de katholieke partijen, maar ons bepalen bij de praktijk van het katholicisme en daarbij met feiten aantonen, hoe deze praktijk door en door reactionnair is.

Want het komt er voor het maatschappelijke en persoonlijke leven der mensen niet in de eerste plaats op aan welke theoriën, hoe schoon op zich zelf deze ook mogen zijn, worden verkondigd, het komt aan op de praktische daden en handelingen der mensen. Het is van weinig belang welke mooie praatjes de mensen er op na houden, maar het is in de eerste plaats van betekenis, hoe de mensen zich gedragen jegens hun eigen persoonlijkheid en jegens hun medemensen. Hun sociale en menselijke gezindheid moet blijken in het praktische leven. Wanneer dit niet in orde is — en bij de katholieken is dit op kerkelijk, politiek, economisch en cultureel terrein bij lange na niet in orde; integendeel, zoals wij zullen aantonen —, dan kan men van ons alle vrome en mooie praatjes cadeau krijgen.

Wij kunnen in het bestek van dit geschrift ons niet uitvoerig bezig houden met de historie van de Roomse kerk en moeten ons bepalen bij het slechts aanstippen van enkele feiten.

Het mag bekend worden geacht, dat de Roomse kerk sinds haar machtsverovering op geestelijk, staatkundig en kerkelijk gebied, door de tijden heen altijd een reactionnaire macht is geweest, die zich met alle haar ten dienste staande middelen, waaronder middelen van het bruutste en onmenselijkste geweld, verzet heeft tegen alle vooruitgang op maatschappelijk, wetenschappelijk en cultureel gebied, wanneer deze vooruitgang haar niet dienstig leek voor de kerk en haar macht.

Denk slechts aan de beruchte inquisitie, aan tortuur en brandstapel, eeuwenlang. De Roomse kerk is het evenwel niet mogen gelukken om de menselijke gedachten, het onder-

zoeken en verklaren der verschijnselen in natuur en leven, blijvend te onderdrukken, al heeft zij op dit alles een zeer remmende invloed gehad, zó zelfs, dat zij in het jaar 1600 een Giordano Bruno, die verkondigde en zich daarbij plaatste op het resultaat van wetenschappelijke waarnemingen, dat de aarde rond was en om de zon draaide, dáárvoor tegenover het Vaticaan levend kon doen verbranden. En naast Bruno zovele andere onderzoekers en denkers, daar het zelfstandig denken in de ogen der machthebbers der Roomse kerk altijd een grote misdaad was. De Roomse kerk is vanaf haar vorming altijd een reactionnaire behoudzuchtige macht geweest en is dat tot op deze dag gebleven, al heeft zij in de praktijk der ontwikkeling bij stukjes en beetjes steeds van die macht verloren. Het is evenwel een totaal verkeerde zienswijze om in deze tijd haar macht te onderschatten, al branden er geen brandstapels meer, en ook maar enig geloof te hechten aan humanitaire praatjes van op kerkelijk, politiek en maatschappelijk terrein vooraanstaande roomsen. Hun praktijk in de jongste geschiedenis en in het heden leert ons wel hoe reactionnair de Roomse kerk in werkelijkheid nog is.

Wij brengen in herinnering, hoe in het na de eerste wereldoorlog verarmde Italië het werkende volk tegen zijn armoede en ontberingen in verzet kwam en hoe het Mussolini, een renegaat der arbeidersbeweging, was die met zijn moordbende zijn „mars naar Rome" maakte en door geweld, bedrog en terreur zich van de staatsmacht meester maakte. Dit had in Italië nooit kunnen plaats vinden wanneer Mussolini voor zijn staatsgreep en zijn fascistische beginselen niet de medewerking en steun van het Vaticaan had ondervonden. De consequentie van deze medewerking van de katholieke kerk en haar geestelijken met Mussolini, voltrok zich op 11 Februari 1929, toen in het paleis van het Lateraan door Mussolini als gevolmachtigde van de roomse koning Victor Emanuel III enerzijds en kardinaal Gaspari als gevolmachtigde van Paus Pius XI anderzijds een tractaat — het Lateraanverdrag — werd ondertekend. Inplaats van de pauselijke ban, die sedert 1876 op de Italiaanse regering lag, had Mussolini de welwillende gezindheid van de paus verkregen. Deze welwillendheid, deze overeenkomst tussen de Italiaanse fascistische staat en de kerk van Rome betekende voor Mussolini en zijn fascistisch geweldsregime minstens de vriendelijke belangstelling der 336 millioen katholieken die er op de wereld zijn. Het betekende de directe of indirecte steun door 320.000 priesters, door 265.000 monikken, door 400.000 nonnen, door 35.000 katholieke missionarissen, die van Groenland tot de koortsverwekkende jungles der Maleise staten, van

Japan tot Centraal-Afrika het „woord gods" verbreidden. Toen het Mussolini gelukte de paus voor zich te winnen, had hij gelijktijdig de sympathie van 256 apostolische vicarissen gewonnen, de pauselijke nuntië, die in de meeste landen der wereld als deken van het diplomatieke korps fungeerden, hij had 1578 bisschoppen, 254 aartsbisschoppen en 55 kardinalen voor het fascisme geïnteresseerd. Hij, Mussolini, had door deze medewerking van de paus de gehele roomse clerus aan zijn kant gekregen.

Twee reactionnaire machten, staat en kerk daar in Rome, die in samenwerking zich ten doel stelden met alle kracht en alle geweld op te trekken tegen vooruitgang en beschaving, tegen menselijkheid en vrijheid.

Mussolini's tijdelijke macht was gebaseerd op de macht van het staatsgeweld, op de macht van het kapitaal, maar bovenal op de geestelijke macht van de Roomse kerk. Deze macht steunde hem door alles heen, ook in zijn dromen over het door hem te stichten wereldimperium. En toen hij voor de verwerkelijking van deze imperialistische dromen de oorlog begon tegen het christenvolk van Abbessinië, waren het de katholieke priesters die de wapens zegenden, waarmede deze medemensen werden vermoord. Zelfs het gebruik van gifgassen in deze Abbessijnse oorlog is door de Roomse kerk niet afgekeurd.

Was het tevens niet het fascisme, waarmede de roomse president Dolfuss het Oostenrijkse volk trachtte te onderdrukken, hetwelk de volle sympathie en medewerking had van het vaticaan? En keken de paus en zijn priesters ook niet welwillend toe, toen Hitler zijn moordbenden Tsjechoslowakije, het land der protestanse Hussieten, onder de voet liet lopen?

De paus begon pas tegen de veroveringen van Hitler te protesteren toen deze met zijn legers het roomse Polen binnentrok en de roomse inwoners van Polen ging uitroeien. Neen, tegen het fascisme en zijn geweldspraktijk als zodanig heeft de Roomse kerk, heeft de paus zich niet verzet. Integendeel, zoals we hier boven reeds aantoonden.

Alles wat zich tegen de vooruitgang, tegen de vrijheid en tegen het ontwaken der arbeidende massa richt, kan rekenen op de steun der katholieke kerk en haar macht op alle terreinen in de maatschappij. En deze reactionnaire macht der roomse kerk is nog groot. Vooral in deze tijd blijkt dat duidelijk. Vergis u daarin niet!

Bekijken wij daartoe even de landen van West- en Zuid-Europa, dan zien wij dat deze in hoofdzaak door katholieken worden geregeerd. In Nederland, België en Luxemburg, in

Frankrijk en Italië, in Spanje en Portugal, in West-Duitsland en Oostenrijk zijn het de katholieken die er de regeringsmacht in handen hebben en er de huidige reactionnaire koers bepalen.

In Nederland is deze roomse regeringsmacht enigszins gecamoufleerd, daar hier aan het hoofd der regering, die door een katholiek (mr Van Schaik) werd geformeerd, een sociaaldemocraat als premier staat. In alle bovengenoemde landen zijn katholieke partijen of bewegingen met sterk katholieke inslag aan het bewind, soms alleen, soms met bewindsgenoten, maar overal in een overheersende positie. Dit wijst momenteel op een sterke toeneming van de katholieke invloed en macht in de politiek en de aard dezer invloed wordt bepaald door het Vaticaan te Rome. Wat deze roomse macht in de politiek betekent, heeft de laatste tijd België ondervonden. Men weet dat de „Christelijke Volkspartij" (katholieken) bij de laatste verkiezingen, die haar 48 % van de stemmen en 51 % van de zetels in het parlement opleverde, de steun heeft gehad, niet alleen van de duizenden „incivieken" of wel collaborateurs, maar vooral van het episcopaat, dat de katholieken als een gewetensplicht voorhield op deze partij en geen andere te stemmen. De katholieken hebben, ondanks hun geringe meerderheid der zetels, een katholieke regering gevormd en de Belgische koning teruggehaald in strijd met de wil van het Belgische volk, dat van Leopold niet was gediend, zoals uit de gebeurtenissen is gebleken.

Veel erger evenwel is het gesteld met de katholieke machtsuitoefening in Spanje en Portugal, waar heden nog het fascisme zijn brutaal en niets ontziend geweld toepast op en tegen allen, die niet katholiek zijn en tegen de naar betere toestanden willende arbeiders in de eerste plaats.

In Spanje heerst de dictatuur van Franco en in Portugal van Salazar, beiden gesteund door de Roomse kerk, nog oppermachtig met terreur en geweld.

Hoe reactionnair, fascistisch en anti-semitistisch de priesters in Spanje ingesteld zijn, moge blijken uit een artikel dat de bisschop van Teruel, mgr. Villuendas schreef in het partijblad der fascistische Falange van Franco. Hij schrijft daarin o.a.: „Het Zionistisch Jodendom heeft reeds zijn troon in Palestina, al werd het dan ook opgericht door een macht van goud, bloed en onrecht. Van daar uit kan 't het wereld-Jodendom inspireren en dirigeren, met het oog op de stichting van een wereldkoninkrijk, waarin het Israël zal zijn dat leiding en bevelen geeft".

Een tot het katholicisme bekeerde rabijn geciteerd hebbende,

volgens wie het Zionisme „een leer verspreidt, die in wezen 's mensen afhankelijkheid van god loochent", gaat deze bisschop dan voort: „Aangezien dit de, zij het duivelse idealen van het Zionisme zijn, is het zeer logisch, dat het verlangt te bewerken, dat de kerk, de ware koningin der wereld, het werk van Jezus Christus, van de aarde verdwijnt".

Reeds de titel van het artikel van deze bisschop was veelzeggend: „De bondgenoten en aanbidders van het Beest van de Openbaring, — vrijmetselarij, communisme en zionistisch Jodendom — het scharlaken beest, op welks rug de hoererende gezeten is, die zich bedrinkt aan het bloed van de heiligen en de martelaren van Jezus".

En dan wordt in het artikel nog verteld, dat de Zionisten de communistische revolutie in Rusland hebben georganiseerd, en dat de Jood Schif in April 1917 had verklaard, dat de Russische revolutie dank zij zijn financiële hulp was geslaagd. (Men weet, dat de Maart-revolutie in 1917 in Rusland burgerlijk-democratisch was en de communisten in October 1917 pas naar de macht grepen.)

Nu kan men zeggen dat bovenstaande anti-semitistisch artikel van deze Spaanse bisschop voor zijn eigen rekening komt, maar nóch de paus, nóch de roomse geestelijkheid heeft blijk gegeven het met de inhoud van dat artikel en deze bisschop niet eens te zijn. De roomse geestelijkheid is trouwens altijd in de historie anti-semitistisch geweest en niet alleen in Spanje.

Dat ook de protestanten in Spanje zeer veel te lijden hebben om hun godsdienstige overtuiging, als gevolg van de reactionnaire gezindheid der roomse geestelijkheid en regering, is bekend. Zeer dikwijls komen protestanten in Spanje enkel om hun protestant zijn in de gevangenis terecht. Wel is hen toegestaan hun godsdienst te beleiden, mits dit gebeurt in absoluut van de buitenwereld afgesloten gebouwen en er niet het minste gerucht naar buiten doordringt. In het openbaar mogen protestanten op geen enkele wijze van hun godsdienst getuigen. Dit is zo in Spanje, waar de katholieken aan de macht zijn en in de katholieke pers hier in Nederland, wordt dit optreden tegen andersdenkenden verdedigd en goedgepraat.

Dat Rome de klok terug tracht te zetten, overal waar de roomsen macht hebben, blijkt ook genoeg hier in Nederland op allerlei gebied. Wij wijzen daarvoor op tal van zeer reactionnaire wetten, die reeds onder deze roomse regering tot stand zijn gekomen, op de funeste Indonesië-politiek; op het optreden tegen openbare leesbibliotheken in het Zuiden van het land; op de bekrompen verordeningen tegen bepaalde kleding, tegen kamperen en baden. Wij zouden verder nog op tal van feiten kunnen wijzen, waaruit de rooms-reactionnair-

fascistische mentaliteit blijkt. Het zij voor de niet totaal verblinden echter voldoende om hun aandacht nog even te vestigen op de bisschoppelijke verordeningen hier in Nederland, waarbij het aan katholieke arbeiders verboden is om lid te zijn van niet-katholieke vakorganisatie en verder op het arbeidersvijandige optreden der katholieke vakbewegingen in het algemeen.

Dat evenwel de roomse reactie haar manipulaties uitvoert achter de schermen, is over het algemeen te weinig bekend en daardoor een nog groter gevaar voor de vooruitgang.

Het Vaticaan beschikt over een geweldige macht, ook op financieel gebied. Een der grootste banken der wereld is de bank te Rome, die geheel in handen van het Vaticaan is. De handelsbetrekkingen van deze Roomse geldinstelling, omvat de gehele wereld. Haar financiële schandalen zijn zelfs zeer geruchtmakend; nog maar kort geleden betrof het een verduistering van 400 millioen lire door een of meerderen van de geestelijken, die als leiders dezer bank fungeren.

Maar ook hier in Nederland is het, evenals in andere landen, de roomse kerk die met haar kapitalen op handelsgebied een grote rol speelt. Hoeveel grote en kleinere zaken werken niet met uitsluitend „rooms" kapitaal? In hoeveel fabrieken is dit kapitaal geinvesteerd? Ja, de roomsen zijn uitgekookte handelslui, ondanks hun soutane en van hun godsdienst hebben ze ook altijd een handelszaak gemaakt.

Duidelijk is dit nu ook weer, voor ieder die zien wil, het geval met het zogenaamde Heilige Jaar te Rome.

Aangezien zowel de verlening van aflaten als het toestromen van pelgrims immer voor Rome een voordelige zaak is geweest, heeft ook voor 1950 het Vaticaan een programma samengesteld voor honderdduizenden toeristen, die millioenen aan giften zullen binnenbrengen, voor welk zakelijk doel tal van landen hun schaarse deviezen offeren. Het radio-apparaat voor het Vaticaan, geschenk der Nederlandse katholieken alleen reeds, zal in 1950 voor een waarde van een millioen gulden het land doen verlaten.

„Il Mondo" van 15 October 1949 meldt, dat er twee millioen pelgrims ter ere van het Heilige Jaar in Rome worden verwacht. De hoeveelheid boekjes, gidsen van Rome, tickets enz., die worden verkocht, zijn nog slechts met tonnen (duizenden kilo's) te berekenen. Het Vaticaan heeft zich herschapen in een reusachtig touristen-bureau, dat samenwerkt met „American Express", „Cook", enz., met de door Prof. Gedda en prins Pacelli (vertrouwden van het Vaticaan) gegrondveste hotelmaatschappij „Felix Roma", met fabrikanten van mutsen en medailles, met drukkerijen enz. Een „planmatig georganiseerd" Heilig Jaar, aldus dit Italiaanse weekblad.

Uit bovenstaand citaat kan duidelijk zijn, dat de Roomse kerk en de handel, godsdienst en kapitalisme één zijn.

Wij willen tot slot van dit beknopte overzicht van de reactionnaire geest en mentaliteit der roomse geestelijkheid wijzen op de brochure „Overheid en Openbare zeden" van het „Centrum voor Staatkundige Vorming" der katholieken, gericht tegen de homo-sexualiteit en waarin men aandringt, „dat de homo-sexualiteit op strengere wijze dient te worden bestreden dan tot dusverre."

Het is Dr. C. van Emden Boas, die naar aanleiding van dit roomse geschrift in „Verstandig Ouderschap" een artikel schrijft onder het opschrift: „Nederland zet de klok terug", waaruit wij hier enkele fragmenten overnemen.

Nadat Dr. v. E. B. in dit artikel een verhandeling heeft gegeven — wetenschappelijk — psychologisch gefundeerd — betreffende de homo-sexualiteit door de tijd heen, schrijft hij dan:

„Het is goed op deze feiten de aandacht te vestigen en vast te stellen, dat er tegenwoordig geen enkele goedgeschoolde psychiater is, die ze ontkent; ook niet onder de Rooms-katholieken. Ik persoonlijk heb in '39 een congres bijgewoond van R.K. artsen, dat geheel gewijd was aan het vraagstuk van de homo-sexualiteit, waar zeer doorwrochte en wetenschappelijk op internationaal peil staande voordrachten aan de genese (wordingsgeschiedenis) van de homo-sexualiteit waren gewijd.

Hoe het ook zij: als in ieder mens een aangeboren tendentie aanwezig is tot homo-sexuële handelingen, zoals tegenwoordig als vaststaand kan worden aangenomen en het uitsluitend van het „taboe" van onze sociale omgeving afhangt of deze handeling als geoorloofd, ja prijzenswaardig, wordt beschouwd, dan wel als verwerpelijk en verdorven, dan toch is het wel zeker, dat het woord „tegennatuurlijk" voor handelingen als deze wel zeer misplaatst is.

Nog meer misplaatst moet het echter worden geacht, wanneer men op grond van deze zgn. „tegennatuurlijkheid" van de homo-sexuele handelingen en speculerende op de kunstmatige gekweekte aversie, gaat aandringen op het scheppen van een strafrechtelijke uitzonderingspositie der homo-sexuelen en tracht terug te keren tot de verhoudingen in de Middeleeuwen, toen op zuiver religieuse gronden de homo-sexualiteit als een „halsmisdrijf" gold, dat samen met de ketterij en de hekserij met de dood op de brandstapel werd bestraft. Wat is nl. het geval? In het rappert van het Vormingscentrum van de K.V.P. over Overheid en Openbare Zeden wordt voorgesteld voortaan in Nederland homo-sexuele handelingen tussen twee volwassenen — vrijwillig en niet in het openbaar gepleegd

— strafbaar te stellen. De heren, die het rapport hebben opgesteld, zijn nog welwillend en „modern" en dringen nog niet op de weder-invoering van de brandstapel aan, al bedreigen ze wel de recidivisten met internering in een psychopaten asyl.

Het gaat hier echter niet om de strafmaat, maar om het principe. Zal onze Nederlandse strafwetgeving in nog sterkere mate dan tot nog toe, weer onder de invloed komen van het canonieke (kerkelijke) recht óf zal ze integendeel, zoals in een moderne maatschappij mag worden geëist, gedragen worden door onze met zoveel moeite verworven inzichten in de geestelijke structuur van de mens?

Zal het humanistische ideaal van de menselijke waardigheid beslissend zijn voor de juridische beoordeling van bepaalde menselijke handeling, dan wel de Thomistische opvatting, die door de wetenschap volledig is weerlegd; dat sexualiteit uitsluitend voortplantingsdrift is.

In 1911 is door het felle drijven van de toenmalige R.K. minister van Justitie, Regout, de rechtsgelijkheid van de homosexuelen met de hetero-sexuelen opgeheven door de invoering van het art. 248 bis, dat een volledige inbreuk betekende op het rechtsbeginsel, dat aan onze strafwet ten grondslag lag en waarbij homo-sexuele handelingen, althans voor zover een van de betrokkenen minderjarig was, qua talis strafbaar werden gesteld.

Men zou mogen verwachten, dat onder de invloed van onze toegenomen kennis en onze verdiepte inzichten in het wezen van de sexualiteit een wijziging van art. 248bis, aan de orde zou worden gesteld, maar dan een wijziging, die dit schandelijk onrecht aan 6% van onze bevolking ongedaan zou maken. Inplaats daarvan zet Nederland de klok terug en tracht men hier tot invoer te komen van de beruchte paragraaf 175 uit het Duitse strafrecht, de paragraaf, waartegen heel progressief Duitsland, met de toenmalige sociaal-democraten onder leiding van August Bebel in het voorste gelid, in het Keizerrijk van Wilhelm II, zo moedig gestreden heeft.

„Waar gaat het heen met Nederland?"

Wij gaan, wanneer men de roomse reactie geen halt weet toe te roepen, naar de totale vernietiging van het beginsel der vrijheid, het beginsel dat rekening houdt met de waardigheid van de mens en dat de beslissing over goed en kwaad in het hart van het individu zelf legt. Dit verheven beginsel, dat alleen de maat kan vormen, waarmede wij te meten hebben, zal de Roomse kerk ook nu nog, evenals in het verleden trachten te doden onder haar dictatoriale opvattingen,

dat de kerk alleen het recht moet hebben om de mensheid haar gedragslijn dwingend voor te schrijven. Deze dictatuur der Roomse kerk onderdrukt de menselijke persoonlijkheid, haar onvrijheid laat geen scheppend denken toe. Het is daarom de taak van elk zelfstandig denkend mens, die de vrijheid liefheeft, zich te verzetten tegen de reactionnaire macht in handen van het Vaticaan, de Roomse kerk en haar geestelijkheid.

Luistert niet naar de praatjes over humaniteit, verdraagzaamheid en democratie van de clerus, maar let op haar daden, die gericht zijn op de onderdrukking van de zelfstandigheid en het menselijke in de mens.
